

NÉMETVÁROSI ATTILA

Csuka-ciklus

„PHAIDROSZ: Mert,
Szókratész, ha a vizsgált
tárgyat közelebről
szemügyre vesszük, tekintete
kétségkívül arról árulkodik,
hogy mindent tud a világról.
SZÓKRATÉSZ: Ezért csuka a
neve.”

A pesszimista csuka – önzésvers –

„A lepényhal meg utoljára.”

A Teremtő így szól a csukához
– szálló ige –

A macska neve – pedig – legyen macska!

Miről is?

– Pontosan erről van szó – helyeselt a csuka –, pontosan erről.

Miután elolvasott egy regényt

– Hogy tetszett?

– Szó szót követett – komorodott el a csuka.

Az elutasítás

– Bálban nem ismerkedem – tiltakozott a csuka –, bálban nem ismerkedem.

A nagy felismerés

– Á, te vagy az – kiáltott fel a csuka, és ujjával mutogatott a tükörre.

Nők-ciklus

Vágy

Petőfinek

Szerelem, szerelem, csak e kettő kell nekem!

Szerelem
– óda –

M-nek

Mintha misztrál volna szívem,
legenda: tűzből, lángból.
Mindenünnen emberek,
míg fönn a Nap világol.

Szívem csúzda, bőrkabát,
Istenadta, lenge,
innen-onnan, szerte-át:
késhegyedre kenve!

Ó, Te Édes!

Ó, Te édes barna lány,
fogd meg végre a bokám,
ha megfogod a bokám,
ó, Te édes barna lány.

Ha megfogod a bokám,
hajh, Te(le) lesz a szobám,
tele lesz ám a szobám,
ha megfogod a bokám.

Tele lesz ám a szobám,
velem lesz a boldogság,
velünk lesz a boldogság,
tele lesz ám a szobánk.

Költészet- és kultúra-ciklus

Jaj, a papírom
– ünnepi keresés-vers –

Jaj, a papírom! Hová tettem a papírom?
Nincsen mire írnom!

Jaj, a papírom! Hová tettem a papírom!
Kihez kell fordulnom!

Jaj, a papírom, sehol nem lelem!
Nincs itthon!

Sehol nem lelem, sehol nem
találom!

Ki mondja meg, hol van, hova tettem,
hova lett a papírom!

Ha az ember: író, és nincs papír itthol,
na, akkor mire írjon!

Hová tűnt a papírom!
Kire ráripakodom!

Tűvé teszem a házat, az irataimat
dobálom!
Nincs miért pironkodnom!

Szanaszét a szobám hányom,
széket, asztalt dobálom!

Az útból a szükségtelen holmit
mindet eltakarítom!

Van már papírom! Van már
mire írnom,
így szükségtelen
purparléznom!

De most már, miről is
kéne írnom!

(coda)

Van már korom is!
Negyvenes lettek,

ötvenes lappok –
harminckét éves lettem,
újraszülettem!

Kant-i emlékszaly

„Ó, *Idő & Tér, te két Faß!*”
(Goethe)

Én kimegyek,
Te bepisilsz.
Te kimegyek,
Én bepisilsz.
Te bemegek,
Én kipisilsz.
Én bemegek,
Te kipisilsz.

Szeretlek, Téged!

haza-vers

Adynak

Szeretlek, Téged, szép hazám,
bőszén, keményen, de lazán!
Ifjúságom tündér taván
kövér csukák rabolnak –

Én őrizem a szátok,
birkák a pányván,
vigyázzatok!

Németvárosi Attila 1943-ban született a II. világháború sújtotta Gyulán; 43 vagy 49 éves korában hunyt el. Hagyatékát felesége – özv. Németvárosi Attiláné – szíves engedélyével és közreműködésével látogathatom. Az életében sem kellőképpen elismert szerző szinte minden műfajban publikált. Ezúttal gyermekkori élményeket és helyszíneket idéző verseiből, csuka-verseiből és egyebekből adok közre egy kisebb csokrot. *(Kiss László)*